

Ogersko. Predsednik v ministerstvu, dr. Weckerle, je govoril o novem letu na častitko liberalne stranke o »strogi volji«, ki jo ima ministerstvo s tem, da izpelje versko-politične postavbe in kar se jih ni, tiste pa priredi brž, ko bode mogoče, za posvetovanje v državnem zboru. No, posebne potrebe ni ne za eno, ne za drugo, pač želijo to judje in kar hoče jud, to stori madjarski švab brez vsega vprašanja.

Vunanje države.

Rim. Jubileja slavnost za škofovstvo Leona XIII. se je pričela že koncem meseca decembra v Rimu v cerkvi »Del Gesù« in konec teh slavnostij bode še le letos koncem aprila. Pričakuje se romarjev o tej dobi v Rimu veliko, če le ne bode kje neporednostij, kakor so jih romarji lani doživeli.

Italija. Da je sedanji kralj, Umberto le še za senco vladi, katera stoji blizu popolnem v službi frama-sonov, za to imamo toliko znamenj, da se bojimo v kratkem času velicih prekucij in težko, če še v njih ostane kraljeva krona na glavi kralja: na vso silo se dela za republiko tudi v Italiji in kralj Umberto mora molčati, če hoče ali noče, na vse te prikazni.

Francija. Težko je reči, kateri možje, ki so sedaj v republiki na vrhu, so še »snažni« t. j.: niso se dali podkupiti pri tej ali drugi postavi, ki se je sklenila v zadnjih letih — na slavo republike. Če gre za pravo, mora se reči, da išče človek v njih vrsti poštenjaka lahko o belem dnevu z lučjo v roci, pa ga še ne najde. Kako bi bilo tudi drugače, saj ne trpi republika več verskih zapovedij, ampak le zapovedi države, le-teh pa je najboljša še slaba!

Belgija. Delavcev, t. j. mož, ki delajo v tovarnah ali pa tudi v rudokopih, ima Belgijska država jako veliko in ker pri teh ni doma zadovoljnosti, zato ni čuda, če so ondi »strike« v navadi, na škodo največ delavcem, potem pa tudi tovarnarjem: smeje pa se v pest delavcev ščuvvarji, kajti njim je strike — bogata žetev.

Anglija. Lani se je lepo število lutrovcev povrnilo v naročje katoliške cerkve, največ iz višjih rodbin: izmed ljudstva pa razmeroma ne veliko in to zavoljo tega, ker nima priložnosti izpoznati svojih zmot.

Nemčija. Cesar Viljem II. hoče na vsak način, da se v državnem zboru vsprejme načrt postavbe za dvoletno vojaško službo; če se ne izgodi po volji cesarja, razpusti pa se naj državni zbor! — Bismarck vendar-le ne pride na Reko ter izostane tako veselje naših žgečih Nemcev. Nam je tako ljubše, kajti če tudi nismo posebno prijatelji teh nemških kričacev, vendar pa se nam zdi sramotno, če se izve tudi drugod, kako na slabem da stoji njih domoljubje. — Vodja nemških konservativcev pl. Reichensperger je umrl v visoki starosti.

Rusija. Kakor že večkrat, tako se tudi sedaj po ruskih listih razpravlja vprašanje, ali ne kaže, da Rusija napove vojsko avstrijski vladi. To je neki treba, ker avstrijska vlada drži kneza v Bolgariji, kar je Rusiji na škodo. Težko, če je na tem kaj resnice!

Bolgarija. Govorica se širi, da se knez Ferdinand kmalu zaroči z neko katoliško princesinjo. Knez in kneginja ostaneta lahko v katoliški cerkvi, če je ljudstvo bolgarsko tudi sploh razkolniško.

Srbija. Ker je vladi bila sreča mila pri občinskih volitvah v Belem Gradu, zato hoče sedaj razpustiti tudi skupščino, drž. zbor ter upa, da pride tako liberalna stranka v večino. Prav lahko je to mogoče.

Tursko. Sedaj o novem letu je sultan zopet v zadregi, kar se tiče denarja, kajti v kasah ga ni, plačila pa je na vseh straneh veliko. Tudi ruska vlada tirja zaostalo odškodnino.

Afrika. Našim bralcem ni treba praviti, da je od ondot sedaj težko dobiti kacij poročil. Snega ondi sicer ni, ali zato tem več dežja.

Amerika. To leto vrši se v Cichagu, kar je našim bralcem znano, velika razstava mnogovrstnih rečij, prav po ameriškem načinu, toda o nedeljah bi razstava ne bila odprta. Tako strogo se gleda tamkaj na nedeljo. Kakor pa se vidi sedaj, so celó škočje za to, da se odpre razstava tudi o nedeljah, toda samo popoldne in brez dela: samo na ogled bodo reči, kar se jih razstavi. To je lepo!

Za poduk in kratek čas.

Pri večerji.

Spisal Leon Storman.

Priletel je en pisan tič,
No lepo pesem je zapel.

Ko smo večerjali pri L. . . . u, sedel je v družini pri mizi postaran mož, ki je tam čez dan streho pokrival. Lahko vam bi ga z imenom povedal, ali ker bi on potem kedaj izvedel, da je v »čajtnge prišel«, tedaj pa bi bil gotovo hudovoljen na mene, zato ga zamolčim, saj večina bralcev bi ga itak ne poznali. Vse eno bodite le lepo tiho, da ne bo mož še vrstice zvedel! Da bi pa sam to bral, zato nimam strahu; prvič zato ne, ker stari ljudje se dosti malo brigajo za časnike, še takih nočejo brati, kateri se jim zastoj pošiljajo, drugi posebej pa že ta mož, kakor je sam pri neki priliki rekel, ne vidi brati družega, kakor češnje in borovnice.

Ta človek zelo rad kaj pripoveduje; in tudi zdaj smo mu pustili prvo besedo, dobro vedoč, da se nam mlajšim ne spodobi vtikati se v govore starih ljudi.

Tako-le je začel praviti: Ko sem bil še jaz mlad, nisem nosil brk pod nosom, ampak sem se tudi, kakor zdaj na starost bril; ali zobe sem imel zdrave in močne, to pa moram reči. Vendar glejte! Enkrat me je eden malo boled in sem zato za zdravlilo v usta vzel neko hudirjevo olje in vsi so mi potem iz ust zleteli. Kaj vse se živemu človeku ne zgodi!

Še nekaj bom povedal. — Zdaj, ko zobij nimam, pa me rado peče in ne ljubim vročih jedil. Pri onem v hribih sem lani pokrival, zvečer pa smo vrelo kašo večerjali. Gospodinja jo je menda iz peči, pa kar na mizo prinesla, taka je bila. Jaz sem pihal in kašo hladil, pa vse ni nič pomagalo. Tudi domače ljudi je tako peklo. Zdaj gre dekla in prinese vsakemu krožnik, da si je nadeva na-nj in jo je; meni pa ni nič prinesla, kakor da res moram vročo jesti. Ali buzarona, peklo me je že tako, da nič takega. Kaj tedaj naredim? Klobuk vzamem, pa si va-nj kaše nadevam, in dobro je bilo. saj bolje hladno smo jeli, oni s porcelanastih krožnikov, jaz pa iz starega klobuka.

Veste, kdor hodi po hišah delat, zna vsake sorte rečij in se mu marsikaj prigodi; tudi meni se je že marsikatera vsekala. Tako sem tudi nekje pokrival in zato tam pri kosilu bil. Najprvo je bilo kislo zelje na vrsti. Domači so ga pridno zajemali, jaz sem pa le gledal; kar mi reče domača hči: »Kaj vi ne bote jeli?« Jaz pa pravim: »Ne jem zelja«. In snedli so ga brez mene. Zdaj pridejo žganci na mizo, pa tudi teh se ne dotaknem. Na to pride gospodinja v hišo, in ko vidi, da jaz le kar tako sedim, mi dé: »Zakaj pa vi ne jeste?« V tem pa pogleda in vidi, da žlice nimam. Zdaj pa usk! usk! pripelja hčeri na vsako stran eno zaušnico, ker je ona žlice delila, meni pa jo pozabila dati. Potem pa se k meni obrne in mi reče počakati. In res počakam. Na to mi prinese liter vina in p.

hleba in me prosi, naj tega nikjer ne pravim. Jaz pa sem rekel: »To bom povedal, kako se mi je naredilo, pa tega ne, pri kateri hiši.« In tega še zdaj ne povem!

To je mož pravil, pa se je tako pametno držal, da smo mu morali verjeti. Nadalnje pripovedovanje pa mu ni bilo kaj posebno. Pravil je n. pr. o starih časih, kako je kaj tedaj bilo na svetu, ko je še on fantoval. Tedaj je bilo grozno dobro, pili so ga neki bokal po groši, pa so imeli več denarja, kakor sedaj; in da so svoje dni ženske nosile sivopobarvane janke, pa iz domače ali hodne robe in havbe na glavi. Te so bojda bile »te prave«. Ljudje se tedaj niso gospósko nosili, pa so lahko shajali. Sedanji mladi ljudje (tako je tudi pravil) pa si nič ne prihranijo, fanti vse zapravijo, dekleta pa si dragocene obleke kupujejo. Zato pa nimajo stariši še za sol pogostem, kamo-li za druge potrebe!

No, pa teh stvari, kar jih je mož pravil, bilo je veliko. Nismo si jih zapomnili ter bi težko povedal »vse po vrsti, kakor so hiše v Trsti«. Zato odložim peró, in zapišem samo le še besedo, ki nam jo je krivec pred odhodom voščil, in to je: »lahko noč!«

Smešnica. Kateket sreča na potu proti šoli učenca, kateri ga pozdravi: »Kuden Dak«. Kateket mu reče: »Gehst du in die Schule?« (Greš-li v šolo?) Učenec odgovori: »Kaj bi radi?« Kateket vpraša še torej enkrat: »Gehst du in die Schule?« Dečko pa se odreže: »Povejte mi po slovenski!« Kateket: »Kaj, mar nisi Nemec, saj si me po nemški pozdravil?« Učenec: »Ne, gospod, samo učitelj so nam zapovedali, da moramo tako pozdravljati, sicer pa ne razumem nič nemški.«

Razne stvari.

(Cesarsko darilo.) Svitli cesar so darovali za popravila cerkve pri Sv. Lenartu v slov. goricah 100 fl. iz lastnega premoženja.

(Mitnice.) Vsled drž. postave so o novem letu prenehale mitnice pri mostih na državnih cestah, ne pa mitnice sploh, kolikor jih je ob tistih cestah. Letih se je celo več nastavilo. Ne znamo, je-li bilo tako namenjeno od strani tistih poslancev, ki so bili za to, da se odpravijo mitnice.

(Društva.) Sedaj imajo naša društva sploh občne zборе in mi radi objavimo vselej o njih vse, kar naše bralce zanima. Prosimo jih torej, naj nam naznanijo, vselej o pravem času njih zborovanje in veselice, toda ustreči jim moremo mi le tako, da objavimo to skupaj, poleg večih društev, sicer se nam nakopiči pri kakem listu preveč takih vabil. Ako pa hoče katero društvo, da se razglasi ves njegov vspeh, naj se ne zboji malih stroškov ter uvrsti svoje vabilo med — oznanila. Za tako oznanilo znižamo radi, kolikor je mogoče, dotične stroške.

(Zborovanje.) Bralno društvo v Veržeji priredi dne 8. prosinca ob 3. uri popoldne v hiši g. M. Gajser-jevi občni zbor z običajnim vspehom. — Istotako »Leposlovno bralno društvo« pri Mali nedelji in sicer v šolskem poslopju. — Bralno društvo »Edinost« v Središči ima na dan sv. Treh Kraljev ob 6. uri popoldne v gostilni g. Šinka na kolodvoru svoj letošnji občni zbor.

(Domače slovstvo.) »Nebeški venec ali četrta izmed štirih poslednjih rečij, spisal dr. Ivan Križanič, korar stolne cerkve v Mariboru«. Tako je ime drobni knjižici, katero posvečuje preč. gospod vernim Slovincem za novo leto ter se dobi v tiskarni sv. Cirila v Mariboru zvezček po 18 kr. in 2 kr. za pošto.

(Imenovanje.) Za slov. tolmače pri deželni sodnji v Gradci so imenovani ti-le gg.: Tom. Mlakar, uradnik štaj. hranilnice; Jože Faganelj, pravnik; Jože Poljanec, poštni uradnik in dr. Ivan Klasine, odvetnik v Gradci.

(Obrtništvo.) Mat. Kunc, krojač v Ljubljani, je prejel izmed 155 mož prvo darilo za nek spis, ki ga je sestavil za list »Evropske mode« v Draždanah na Nemškem

(Visoka starost.) Zadnji dan leta 1892 je umrl v Medvodah Janez Kavčič, najstariši mož tamošnje občine, v svojem 95. letu. Malo poprej je prejel sv. zakramente ter je »skorej vesel rekel: Sedaj pa že smem v nebesa! Upajmo, da se mu je izpolnila kršč. želja!

(Odlikovanje.) Lekarju Gabrijelu Piccoli v Ljubljani (dobroznane, zavoljo dobrote njegovih preparatov) so priznali na razstavi v Briselu zlato svetinjo za njegove preparate: Želodina tinktura, malinov sirup, Anisette exelsior in Curacao naturel.

(Namestnija.) Nemški listi (?) vedo, da pojde ces. namestnik baron Kubeck v pokoj in na njegovo mesto pride potem marquis Bacquehem, dosedanji minister za trgovino; minister pa postane baron Chlumecky.

(Srebrne krone.) V Kremnici na Ogerskem so dokovali prvih 100.000 srebrnik kron ter jih poslali v ministerstvo za državne finance. Med ljudi pa teh kron ne bode pred mesecem marcijem.

(Dijaški kuhinjinji) v Mariboru so darovali gg.: Anton Hajsek, dekan v Slov. Bistrici, 5 gld., Simon Gaberc, župnik v Framu, 4 gld. in Jakob Greif, lekarnar v Prjedoru, 3 gld.

(Zgorela) je v noči dne 27. decembra viničarija J. Drolca, posestnika pri Sv. Martinu na Paki. V njej sta živela Jarnej in Marjeta Klančnik pa sta oba v ognju ostala.

(Umrli) je na staro leto g. Jožef Marzidovšek, posestnik v Zagaji pri Ponikvi in so ga pokopali v ponedeljek dne 2. januarja. Rajni je bil oče č. g. Jakoba Marzidovšek, kapelana pri c. kr. vojni v Gorici in sploh vrl in pošten rodoljub.

(Lutrovstvo.) Jutri pride v Celje novi lutrovski župnik Anza Jaquemar. Isti je »duhovni pastir« tudi kranjskih lutrovec.

(Kolera.) Na Nemškem je kolera napadla v celem 16.647 ljudi, izmed njih je umrlo jih 8.575. V Hamburgu je bila bolezen najhuja ter je ondi za njo zbolelo 17.975, in izmed teh je umrlo jih 7611.

(Obsodba.) Pri porotni sodbi v Celovci je stala v ponedeljek Eva Uiberbacher 32 let stara dokler v Amlah. Nesrečna ženska je imela 7 let staro hčerko in njo je na velike maše sunila v Dravo, da je revše utonilo. Nezakonski oče je bil otroku zapisal 1000 gld. premoženja in ta denar je »nezakonska mater« bodel toliko v oči, da je lastno hčer umorila. Obsodili so jo na vešala.

(Hromost.) V Celji je prišel one dni v krmo mož na bergljah, ali ko je izpil liter vina, potegnil jo je iz hiše — brez bergelj. Krčmar pa je hitel za njim ter mu je izročil berglje.

(Železnica.) Kakor poroča »D. W.«, misli neko društvo, iz Celja v Velenje postaviti železnico na trame in bi konji na njej vlekli vozove. Nam so zdi ta železnica — raca na vodi »Vahtarice«.

(Za družbo duhovnikov) so vplačali meseca decembra č. gg.: Sigl 11 fl., Šelih 11 fl., Kalin 3 fl., Krajnc Jak. 3 fl. (letn. pl. do l. 1895), Škorjanc 2 fl., Zabukovšek, Plešnik in Lom po 1 fl.

Loterijne številke.

Gradec 31. decembra 1892:	45, 30, 35, 22, 4
Dunaj	75, 19, 10, 55, 5